

РЕШЕНИЕ

№ 706

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9635** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК и чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето.

Образувано е жалба на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория-Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „О.“, [улица], представявано от упълномощения представител- адвокат Е. М. от САК, против Експертно решение № 00405 от зас. № 111 от 14.08.2023г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и С. на НЕЛК. Искане се отмяна на администра-тивния акт, като незаконосъобразен, поради противоречие с нормите на материалния закон, отмяна на оспорения болничен лист от 09.05.22г. и изпращане на преписката на административния орган със задължителни указания от страна на съда. С оспореното решение е потвърдено предходно решение на ТЕЛК към МБАЛ „К. К.“- С. ЕАД, респективно е потвърден Болничен лист № Е20213200151 от 09.05.2022г., с което оспорващата страна изразява несъгласие. Счита се, че този болничен лист е издаден при съществени процесуални нарушения, които административните органи не са отчели. Оспорват се и констатациите, вписани в самия болничен лист, доколкото се сочи, че наличието на травма и съответстващата ѝ диагноза не могат сами по себе си да обосноват неработоспособност във всеки случай, без преценка за значението на травмата за осъществяване на трудовите функции на освидетелстваното лице. Позовава се на разпоредби от Наредбата за медицинската експертиза, както и на

предходно издаден болничен лист, като се твърди, че и в двата случая става въпрос за една и съща травма в рамките на два месеца, а това създавало основателно съмнение за действителните причини за издаване на болничните листове и дали действителното здравословно състояние на лицето е довело до временна неработоспособност в периода от 09.05.2022г. до 15.05.2022г.

Ответникът- НЕЛК, представя административната преписка свързана с издаденото експертно решение, вкл. медицинското експертно досие /МЕД/. Оспорва жалбата, като неоснователна. В съдебно заседание, чрез упълномощен юрисконсулт, пледира за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна М. И. И., редовно призована, не се явява в съдебно заседание и не се представлява. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

Заинтересованата страна МБАЛ „К. К.“- С. ЕАД, редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

Заинтересованата страна Агенция за хора с увреждания- С., редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

Заинтересованата страна ЕТ „АИППМП д-р Радислав Желев“, редовно призован, се явява в първото съдебно заседание. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

Заинтересованата страна ТП на НОИ-С., редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

Заинтересованата страна РДСП- [населено място], редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

Заинтересованата страна Д. Х.- С.- ЕООД, редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по оспорването и не ангажира доказателства.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител в съдебно заседание.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, в настоящият състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок, доколкото липсват и доказателства за установяване на обратното. Жалбата е подадена пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация, като е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществото си е неблагоприятен за оспорващата страна, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Между дружеството-жалбоподател и заинтересованата страна М. И. е имало трудово правоотношение, съгласно Трудов договор № 1-1595 от 17.11.2021г., по силата на който М.И. е заемала длъжността „юрисконсулт“ в „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория- Рамус“ ООД, считано от 17.11.21г., с месторабота в [населено място].

По делото не се спори, че към 09.05.2022г. М. И. е престирала труд, като на същият ден е изпълнявала присъствено служебните си задължения, с оглед заеманата длъжност „юрисконсулт“. В хода на съдебното производство е изслушан и свидетеля Е. Г., специалист „Човешки ресурси“ в „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория- Рамус“ ООД. Видно от нейните показания /протокол от о.з. на 28.11.2023г./ през целия ден на датата 09.05.2022г. М. И. е била на работа, а в края на работния ден, след 16.00 часа и е била предявена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение. Служителят И. отказала да получи заповедта. Заявява се, че през този ден юрисконсултът И. е изпълнявала задълженията си, като не се оплаквала от здравословни проблеми, а свидетелят заявява, че „беше в нормално състояние, като всеки ден“. И. е работила в кабинет, а работата ѝ не е изисквала физическа активност, освен „да вдига класьори“. М. И. е отказала да получи заповедта и е излязла от работното си помещение, като е заявила, че ще се консултира, но повече не се е върнала.

Преди процесната дата, на 09.03.2022г. на М. И. е издаден болничен лист № Е 20213200030 от ЕТ „АИППМП д-р Радислав Желев“, според който е налице временна неработоспособност на юрисконсултът за периода от 09.03.22г. до 18.03.22г. /10 дни/. Предписано е домашно лечение по повод поставената диагноза „други спонтанни руптури на връзка в колянната става“. Като причина за състоянието се сочи „общо заболяване“.

По делото не се и твърди от страните след изтичане на този срок да е издаван друг болничен лист непосредствено след изтичане на 10 дневния период /до 18.03.2022г./

На 09.05.2022г. е издаден процесният по делото болничен лист с № Е20213200151 от ЕТ „АИППМП д-р Радислав Желев“, според който е налице временна неработоспособност на юрисконсултът за периода от 09.05.22г. до 15.05.22г. / 7 дни/. Предписано е домашно лечение по повод поставената диагноза „други спонтанни руптури на връзка в колянната става“. Според описаното в документа от 09.05.2022г. причината за неработоспособността е „нетрудова злополука“. Към процесният болничен лист е представен и амбулаторен лист № 2532, издаден на 09.05.2022г. в 18.44 часа, в който също е описана диагнозата на М. И. поставена от д-р Р. Ж., а именно „други спонтанни руптури на връзка в колянната става“. В раздел „Анамнеза“ е посочено, че е „получила травма на дясно коляно преди няколко седмици. От тогава се оплаква от болка, нестабилност и оток в коляното. След проведени консултации с ортопед и Я. на колянна става, с данни за скъсана ПКВ. Насочена за артроскопско оперативно лечение“. При описване на „обективното състояние“ лекарят е вписал по отношение на крайниците, че има „оточна дясна колянна става, с ограничени и болезнени движения“.

Представена е Епикриза на М. И., издадена от Клиника „Артроскопска травматология“- ВМА-С., постъпила в клиниката за периода от 15 до 17 май 2022г. с

оплаквания от болка и нестабилност в дясна колянна става след травма на колянното. Сочи се извършена консултация с ортопед. М. данни за руптура на предна кръстна връзка. Постъпва за оперативно лечение.

На 16.08.2022г. е издаден болничен лист № Е20222259452, от Д. Х.- С.- ЕООД, за временна неработоспособност от 16.08.2022г. до 14.09.2022г. /30 дни/, домашно лечение на юрисконсулта М. И. по повод поставена диагноза „изкълчване, навяхване и разтягане на /предна/ /задна/ кръстовидна ставна връзка на колянното, причинено от „нетрудова злополука“. Преди него са издавани и болничен лист от 17.05.2022г. и от 21.06.2022г., но същите както и болничният лист от 16.08.2022г. не са предмет на настоящото дело. Видно от депозираната жалба до съда, оспорен е само б. л. от 09.05.2022г., който е обявен за валиден първоначално с ЕР № 00322 от 088 от 08.06.2023г. на ТЕЛК при МБАЛ „К. К.“- С. ЕАД, а в последствие, по подадена жалба до горестоящият административен орган- НЕЛК е постановено и процесното ЕР № 00405 от зас. № 111 от 14.08.2023г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и С. на НЕЛК, с който е потвърдено решението на ТЕЛК в оспорената от осигурителя част, а именно досежно потвърждаване на б.л. № Е20213200151 от 09.05.2022г.

В мотивите на решението се сочи, че НЕЛК се произнася по документи, на основание чл.50, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, съобразено с действащата към момента на произнасянето наредба за медицинската експертиза и след обсъждане на приложената медицинска документация. В мотивите е обсъдена хронологията на извършените действия след прегледа на М. И., като е посочено и извършването на консултация с ортопед и Я. на колянна става, с данни за скъсана предна кръстна връзка, насочена за артроскопско оперативно лечение, назначената терапия и извършената на 16.05.22г. оперативна интервенция- пластика на предна кръстна връзка. Сочи се, че описаната травма е съпроводена с „ограничени и болезнени движения“.

Предвид изричното оспорване и на медицинските констатации относно здравословното състояние на М. И., по повод на което е издаден процесният болничен лист от 09.05.2022г. по делото е назначена служебно и съдебно-медицинска експертиза, тъй като изясняването на поставените въпроси относно това състояние, респективно обективизираната от болничния лист и ЕР диагноза изисква наличие на специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава. В жалбата изрично се оспорва обективизираното от медицинските документи състояние, въз основа на което е издаден б.л. за временна неработоспособност, поради което изготвянето на това заключение е наложително, с оглед установяване на спорните факти с необходимите доказателства и доказателствени средства.

Видно от заключението по допуснатата СМЕ /л.73 и сл. от делото/, изготвено от вещото лице- д-р В. С. С. /ортопед-травматолог/, на 09.05.2022г. М. И. е имала оток, болка и затруднени движения в дясната колянна става, при което същата е била в състояние да упражнява трудовите си функции, като юрисконсулт на работното си място, но със затруднение. Вещото лице подробно описва медицинските документи и извършените изследвания в тази връзка, в това число и описаните по-горе данни за извършена операция на 16.05.22г. във ВМА, като е направена пластика на предна кръстна връзка на дясна колянна става. Сочи се, че още от 18.09.2021г. е установено разкъсване на предната кръстна връзка на дясната колянна става, чрез

ядрено-магнитен резонанс, а през м. март и през м. май 2022г. е получавала влошаване след битова травма, за което на 09.03.2022г. и на 09.05.2022г. са издавани описаните болнични листове. По повод поставените от оспорващата страна въпроси, вещото лице отговаря, че двата цитирани б.л. от 09.03.22г. и от 09.05.22г. са издадени „след две различни неголеми травми довели до влошаване на съществуваща анатомична увреда на коляното“, което състояние е обективно още от 18.09.2021г. чрез Я.. Вещото лице изтъква, че след изтичане на срокът, съгласно б.л. от 09.03.22г. вероятно е настъпило успокоение на оплакванията от оток, болка и затруднени движения, но наличното разкъсване на предната кръстна връзка не е излекувано и представлява трайно състояние. В отговор и на последният поставен въпрос, експертът обобщава установените факти, а именно, че двата б.л. от 09.03.22 и от 09.05.22г. отразяват една и съща травма, настъпила преди 18.09.2021г., но всеки от тях е издаден след влошаване състоянието на дясното коляно след неголяма травма, както е посочено в амбулаторен лист № 2532 от 09.05.2022г., представен по делото и обсъден и по-горе в изложението. Вещото лице заключава, че тези травми влошаващи състоянието на коляното може да се нарекат вторични и произходът им може да бъде от битов характер.

Заключението на вещото лице е прието по делото в открито заседание на 16.01.2024г., като неоспорено от страните.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

Съгласно чл.101, ал.7 от Закона за здравето /ЗЗдр/, принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет. Според нормата на чл. 103 ал.2 от ЗЗдр , експертизата на временната неработоспособност се извършва от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии (ЛКК), териториални експертни лекарски комисии (ТЕЛК) и от НЕЛК.

На основание чл. 112, ал.1, т.3 и т.4 от ЗЗдр, обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността) се правят: срещу решенията на ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК; срещу решенията на НЕЛК - пред административния съд, в чийто район се намира постоянният или настоящият адрес на жалбоподателя по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Според дефиницията, съдържаща се в разпоредбата на § 1, т.34 от ДР на ЗЗдр, "временна неработоспособност" е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението“.

В текста на чл.6 ал.1, 2 и 3 от Наредба за медицинската експертиза /НМЕ/, временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради общо заболяване /както е в случая/; като отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване. Според чл.7 ал.1, болничните листове се издават от лекуващите лекари и ЛКК, като клиничният преглед и становището за временната неработоспособност се отразяват в личната амбулаторна карта (ЛАК) на лицето.

Императивната норма на чл.9, ал.1 и ал.3 указва, че болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Съгласно чл.10, ал.1 и ал.2, всички решения на ЛКК и ТЕЛК по експертизата на временната неработоспособност, както и издадените болнични листове задължително се вписват в ЛАК. Решенията и мненията на ЛКК се вписват под номер в книгата за решенията на ЛКК и се подписват от председателя и членовете на комисията. Продължителността на неработоспособността се определя от лекуващия лекар или ЛКК, които издават болничния лист.

Към датата на издаване на обжалваният от осигурителя болничен лист /09.05.2022г./ и датата на постановяване на ЕР на ТЕЛК /08.06.2023г./, е действащ Правилник за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Съобразно чл.27, ал.4 от този нормативен акт, при издаване на болничен лист ЛКК вписва в ЛАК на болния всички реквизити по чл.23, ал. 1, т.2, което в случаят е сторено, видно от съдържанието на обсъдения по-горе в решението амбулаторен лист от същата дата- 09.05.2022г. Според указаното в нормата на чл.40, ал.3, в случаите на обжалване на болнични листове за минало време /както е в случая/, ТЕЛК е задължена да изиска служебно първичната медицинска документация от органът, издал болничният лист, което е извършено. В изпълнение на посоченото в чл.18, ал.1, 3 и 4, в структурата на НЕЛК има специализирани лекарски състави по вътрешни, сърдечно-съдови, нервни, психични, ортопедо-травматологични, хирургични, очни, белодробни и ушни, носни и гърлени болести. Всеки специализиран състав включва не по-малко от трима лекари, от които един е председател на състава. В специализираните състави на НЕЛК работят лекари с призната специалност по съответния профил и с не по-малко от 5 години трудов стаж по медицина.

На основание чл.43, ал.1, т.1, специализираните състави на НЕЛК разглеждат и се произнасят по обжалваните решения на ТЕЛК, а въз основа на чл.45, ал.4, при обжалване на решения на ТЕЛК по експертизата на временната неработоспособност, НЕЛК се произнася по всички приложения от жалбоподателя болнични листове, които са обсъждани в решението на ТЕЛК, но в случаят другият оспорен болничен

лист /от 16.08.2022г./ е обявен за *невалиден* с решението на ТЕЛК от 08.06.2023г., а оспорване на решението на ТЕЛК в тази връзка не се и твърди да е осъществено от страната, която има правен интерес от оспорване в този аспект- М. И. И., нито от друг субект /юридическо лице/, сред изброените от закона, с активна легитимация да го стори. В този смисъл, НЕЛК не е сезиран с жалба по отношение на решението на ТЕЛК за обявяване на б.л. от 16.08.2022г. за невалиден, респективно няма основание да го обсъжда.

Съгласно чл.47, ал.2, във вр. с ал.1, НЕЛК постановява своите решения в срок 15 дни от датата на постъпване на медицинските документи при временна неработоспособност. Според чл.49, ал.1, НЕЛК се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза. Текстът на чл.50, ал.1 /в редакцията му към постановяване на решението на НЕЛК/, НЕЛК се произнася въз основа на медицинската и друга документация.

В процесният случай, решението на НЕЛК е постановено от **компетентен** орган, с оглед изложеното по-горе, като отговаря на общите изисквания по чл.59, ал.1 от АПК за писмена **форма**, и съдържа реквизитите съгласно чл.59, ал.2 от АПК, включително специалните норми на НМЕ и Правилника. С него не се определя процент на неработоспособност, а се проверява законосъобразност на издаден болничен лист за минал период, доколкото жалбата подадена до НЕЛК е депозирана на 30.06.2023г., а обсъжданият оспорен б.л. е издаден на 09.05.2022г., т.е. преди повече от една година, с оглед датата на сезиране на НЕЛК.

При постановяване на ЕР, НЕЛК не е нарушил административно-производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, тъй като се касае за производство, протичащо пред ТЕЛК и респективно пред НЕЛК по оспорване на болничен лист за временна неработоспособност, т.е. за минал период. Действащата редакция на Правилника указва, че произнасянето се извършва само по медицински и други документи, съответно не предвижда извършването на преглед, още повече, че такъв преглед обективно не може да установи какво е било състоянието на лицето в минал момент, към датата на издадения болничен лист от 09.05.22г. В този смисъл, нормативният акт указва, че се взема решение единствено на база представена медицинска и друга документация. ТЕЛК е изискал придружаващата мед. документация на лицето, като въз основа на нея е потвърдил обжалваният болничен лист от 09.05.2022г., като материално и

процесуално законосъобразен. В ЕР на ТЕЛК ясно е посочено, че решението е взето по документи.

Ангажираните от жалбоподателя свидетелски показания не могат да опровергават направените от съответни специалисти в областта на медицината констатации, вкл. изложеното от вещото лице по настоящото дело, с оглед на това, че същата макар да се е явила на работа въпросният ден, както заявява и свидетелят относно присъствието на М. И. на работното ѝ място, където е изпълнявала трудовите си функции на юрисконсулт към датата 09.05.2022г., неопроверганите констатации на приетото по делото експертно заключение сочат, че служителят е изпитвала **затруднение**, а описаната травма е съпроводена с „**ограничени и болезнени движения**“. Нещо повече, от еднопосочните писмени доказателства е установена и необходимостта от провеждане на оперативно лечение, което и реално е осъществено няколко дни по-късно, на 16.05.2022г. във ВМА, където на М. И. И. е направена пластика на предна кръстна връзка на дясна колянна става.

В този смисъл, обжалваното решение на НЕЛК, с което се потвърждава актът на ТЕЛК в оспорената част, а именно по отношение б.л. № **E20213200151** от **09.05.2022г** е материално законосъобразно, като е проверен от процесуално и материално-правна страна процесният болничен лист, както е указано в Правилника, според нормата на чл.45 от нормативния акт. Правилно е преценено, че болничният лист от 09.05.2022г. отговаря на законовите изисквания /процесуални и материални/ и е потвърден, като законосъобразен, ведно с решението на ТЕЛК, което също е постановено в съответствие със законовите изисквания.

Другият първоначално оспорен болничен лист е обявен за *невалиден* и в тази част решението на ТЕЛК не е оспорено от насрещната страна или друг субект, с активна легитимация, поради което и не е предмет на оспорване пред НЕЛК, нито в производството пред съда, съответно вторият болничен лист от 16.08.2022г., съответно други представени по преписката последващи болнични листове не могат да се обсъждат, като неотнормирани към предмета на настоящото дело.

Относно възражението на оспорващата страна за формална незаконосъобразност на процесният болничен лист, поради факта, че е издаден в ден, когато М. И. е присъствала на работа, а прегледът е осъществен по-късно следобед, по-горе вече бе цитирана нормата на чл.9, ал.1 и ал.3 от Наредбата за медицинската експертиза, която указва в кой ден се издава болничният лист. При положение, че приетите по делото писмени доказателства категорично установяват, че датата на

извършеният преглед от страна на д-р Р. Ж. е именно 09.05.2022г., очевидно на тази дата е следвало да се издаде и б.л. за констатираната от него временна неработоспособност по описаната анамнеза и отразеното от него обективно състояние в надлежно съставен амбулаторен лист. Последната е обусловена от поставената диагноза и съпроводените с нея затруднения, за което и приетата по делото СМЕ потвърди, че е свързана с ограничени и болезнени движения, поради което релевантният към издаване на б.л факт е именно това състояние, а не факта, че през деня на 09.05.2022г. М.И. е присъствал се е явила на работното си място. С други думи, ако б.л. бе издаден на друга дата, т.е. на следващият ден, каквато е тезата на жалбоподателя, именно това би било в нарушение на приложимата и императивна норма на подзаконовия нормативен акт цитирана по-горе, по аргумент от **чл.9, ал.1, изр.1-во** от наредбата, според която *„Болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност“*. Отделен е въпроса, от кога следва да започне отпускът за временна неработоспособност, който период също се съдържа като реквизит на издаденият болничен лист. В хода на настоящото производство действително бе доказано, че на датата 09.05.2022г. служителят е присъствала на работа, в каквато насока са освен свидетелските показания и обективизираните от писмени доказателства факти, тъй като видно от представеното заверено копие на Заповед № 1026 от 09.05.2022г., с която действалият към онзи момент трудов договор между М.И. и „СМДЛ Рамус“ ООД е прекратен, двама свидетели посочени с трите си имена са удостоверили, че на 09.05.2022г. М.И. е отказала да получи заповедта си. Освен това, както жалбоподателят сочи, болничният лист е издаден следобед, като в амбулаторният лист от прегледа е посочено, че е съставен в 18.44 часа, което също подкрепя тезата, че прегледът е осъществен след като И. е излязла от работното си място. Нещо повече, по делото не се и твърди от някоя от страните, че този факт не е верен и юрисконсултът въобще не е посещавала работното си място на посочената дата 09.05.2022г. В този смисъл, по делото е доказано по безспорен начин обстоятелството, че на тази дата заинтересованата страна е била на работа, макар и да не е удостоверен точният час, когато М. И. е тръгнала. Според свидетеля това се е случило след 16 часа и няма други доказателства, които да установяват противното. При тези констатации, в случаят е приложима и хипотезата на **чл.9, ал.1, изр.4-то, във връзка с изр.3-ро** от наредбата, защото неработоспособността е констатирана в деня, когато лицето е било на работа и според която /изр.4-то/ *„В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от*

следващия календарен ден, независимо че той може да е неработен за лицето". Вярно е, че в процесният б.л. е отразена като начална дата 09.05.2022г., но тази неточност на неговото съдържание относно началната дата на отпуска за временната неработоспособност е основание за търсене административнонаказателна отговорност от издателя, съгласно чл.225 от Закона за здравето. Обаче, този факт не може само по себе си да препятства възможността лицето да ползва осигурителни права, които притежава към този момент, независимо, че работодателят е издал заповед за прекратяване на правоотношението. Още повече, че прекратяването не е от деня на издадената заповед, т.е. от 09.05.2022г., а е посочено, че договорът се прекратява, считано от 10.05.22г., т.е. след установената на 09.05.2022г. временна неработоспособност. Осигуреното лице не следва да търпи неблагоприятни правни последици от погрешното вписване на началната дата на отпуска, което не се свързва с виновно поведение на служителя.

В този смисъл е и съдебната практика, например Решение № 14094/08.11.2012 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 4759/2012 г., Решение № 12255/15.10.2014 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 6770/2014 г. При това положение, във връзка с установената грешка при попълване на медицинската документация, по арг. от чл.27 и чл.23 от ПУОРОМЕРКМЕ, съдът обосновава извод, че се касае за несъществено нарушение, което не води до незаконосъобразност на болничния лист, тъй като е установено, че по същество актът е издаден при наличие на основание за издаването му - обективно състояние на временна неработоспособност, в каквато насока са всички писмени доказателства по делото и изслушаното заключение на вещото лице. В този смисъл е Решение №7036/12.06.2015г. по адм.д. №15734/2014г., VI отд. на ВАС, както и **Решение № 13178 от 22.12.2021г. по адм. дело № 8301 от 2021г. по описа на ВАС**, което е постановено по много сходен случай, с оглед неточността в началната дата на отпуска за временна неработоспособност.

Обобщено, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде отхвърлена, а оспореното ЕР на НЕЛК, с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК в ЧАСТТА относно б.л. **E20213200151** от **09.05.2022г.** е законосъобразно.

При този изход на спора, съгласно чл.143, ал.3 от АПК разности следва да се присъдят в полза на ответната страна, представлявана по делото от упълномощен юрисконсулт, респективно дружеството-жалбоподател следва да ги заплати в полза на НЕЛК. Искането за присъждане на съответно възнаграждение е заявено

своевременно в молбата, с която е представена преписката по делото /л.4 от делото/, а и устно в съдебно заседание, поради което са налице предпоставките за определяне на юрисконсултско възнаграждение и на основание чл.24 от НЗПП, вр. с чл.37 от ЗПП същото следва да бъде в размер от 100 лева, доколкото делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност, нито е с материален интерес. Други страни, за които оспореният по делото административен акт може да се счита за благоприятен не са заявили подобни претенции въобще, нито са доказали наличието на разноски по делото, поради което в хипотезата на чл.143, ал.4 от АПК разноски не следва да се присъждат в полза на други страни.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, Административен съд- София-град, второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория- Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „О.“, [улица], против Експертно решение № 00405 от зас. № 111 от 14.08.2023г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и С. на НЕЛК, с който е потвърдено ЕР № 00322 от 088 от 08.06.2023г. на ТЕЛК при МБАЛ „К. К.“- С. ЕАД, в ЧАСТТА, в която е потвърден б.л. № Е20213200151 от 09.05.2022г, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория- Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „О.“, [улица], да заплати на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, сумата от 100 /сто/ лева, разноски по делото- юрисконсултско възнаграждение за представителство пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: